

Tychy, dnia 03.04.2009 r

INFORMACJA – APEL O ZAGROŻENIU POŻAROWYM ZWIĄZANYM Z WIOSENNYM WYPALANIEM TRAW.

Jak co roku na przełomie zimy i wiosny oraz wczesną wiosną rozpoczyna się regularne **wypalanie traw**. Wzrasta liczba pożarów, a tym samym interwencji na łąkach i terenach leśnych. Pożary te stwarzają wysokie zagrożenie zarówno dla ludzi jak i dla przyrody oraz wszelkich dóbr materialnych.

Podobnie jak to miało miejsce w latach poprzednich, tak i tego roku od połowy marca notujemy wzrost ilości interwencji związanych z wypalaniem traw w rejonie tyskim i bieruńsko – lędzińskim.

Mimo, iż wypalanie traw jest niedozwolone i niebezpieczne, to pomimo stałych apeli, co roku setki nierozważnych i bezmyślnych osób właśnie w ten sposób „oczyszcza” swoje pola, łąki i nieużytki. Pożary te niszczą rodzimą faunę i florę, i nic bardziej błędnego niż przekonanie, że w ten sposób gleba jest lepiej przygotowana do późniejszej uprawy. Jest wręcz przeciwnie!

Pożary takie szkodzą środowisku naturalnemu, zagrażają zwierzętom, zabijają pisklęta. Płomienie niszczą mikroorganizmy niezbędne do utrzymania równowagi biologicznej, naruszają strukturę gleby i powodują jej jałowienie. Ogień niszczy najbardziej wartościowe gatunki roślin, zostaje zahamowany naturalny rozkład resztek roślinnych oraz asymilacja azotu z powietrza. Ponadto do atmosfery przedostaje się szereg związków chemicznych będących truciznami zarówno dla ludzi jak i dla zwierząt. Pozbawiona życia gleba szybciej ulega zubożeniu. Na wypalanej łące nowe życie pojawi się bardzo późno.

Niestety okazuje się, że co roku w takich pożarach giną też ludzie, najczęściej ci co **wypalają**. Przyczynami tych zgonów są najczęściej zawały serca, udary termiczne lub zaskakujące przy gwałtownych zmianach kierunku i siły wiatru, a tym samym wielkości płomienia, co zaskakuje wypalacza. Nawet niewielki wiatr wystarczy, aby mały ogień wymknął się spod kontroli i bardzo szybko rozprzestrzenił się i zmienił w tragiczny w skutkach pożar niszcząc pobliskie zabudowania czy lasy. Takie przypadki na naszym terenie notowaliśmy.

Wypalanie traw to ogromne zagrożenie w ruchu drogowym. Duże zadymienie w okolicy ciągów komunikacyjnych utrudnia poruszanie się po drogach publicznych kierowcom samochodów, w wyniku czego dochodzi do wypadków i kolizji.

Pamiętać należy o jeszcze jednej bardzo ważnej kwestii - strażacy zadysponowani do akcji gaszenia pożarów traw, łąk i nieużytków mogą w tym samym czasie być potrzebni w innym miejscu np. do ratowania życia ludzi poszkodowanych w wypadku drogowym. Ich zaangażowanie w akcję gaszenia trawy powoduje znaczne wydłużenie czasu dojazdu do miejsca zdarzenia gdzie często o życiu człowieka decydują minuty.

Apelujemy więc do świadomości ludzi i wierzymy w ich rozsądek. Prosimy o głębokie zastanowienie się przed przyłożeniem zapalanej zapalki lub zapalniczki do kepki wysuszonej trawy. Warto zastanowić się czy przez bezmyślność nie narazimy życia swojego i innych.

Wypalanie traw narusza obowiązujący porządek prawny, a w szczególności:

- Art. 124 Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2004 r Nr 92, poz. 880 z późn. zm.) zabrania wypalania łąk, pastwisk, nieużytków, rowów, pasów przydrożnych, szlaków kolejowych oraz trzcinowisk i szuwarów,

- Art. 30 ust. 3. Ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (tekst jednolity w Dz.U. z 2005 r Nr 45, poz. 435 z późn. zm.) zabrania w lasach oraz na terenach śródleśnych, jak również w odległości do 100 m od granicy lasu działań i czynności mogących wywołać niebezpieczeństwo, a w szczególności: rozniecania ognia poza miejscami wyznaczonymi do tego celu przez właściciela lasu lub nadleśniczego, korzystania z otwartego płomienia oraz wypalania wierzchniej warstwy gleby i pozostałości roślinnych,
- § 36 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 21 kwietnia 2006 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 80, poz. 563) zabrania w lasach i na terenach śródleśnych, na obszarze łąk, torfowisk i wrzosowisk, jak również w odległości do 100 m od granicy lasów wykonywania czynności mogących wywołać niebezpieczeństwo pożaru, natomiast § 39 zabrania wypalania słomy i pozostałości roślinnych na polach w odległości mniejszej niż 100 m od zabudowań, lasów, zboża na pniu i miejsc ustawienia stert lub stogów bądź w sposób powodujący zakłócenia w ruchu drogowym.

Kary za wypalanie traw, łąk i nieużytków.

- Art. 82 § 1 Ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (tekst jednolity w Dz.U. z 2007 r. Nr 109, poz. 756) – za wykroczenia tego typu przewiduje karę aresztu, nagany lub grzywny, której wysokość według art. 24 § 1 może wynosić od 20 do 5000 zł,
- Art. 131 pkt 12 Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody – „Kto wypala łąki, pastwiska, nieużytki, rowy, pasy przydrożne, szlaki kolejowe, trzcinowiska lub szuwały - podlega karze aresztu albo grzywny”.
- Art. 163 § 1 Ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r Kodeks Karny (tekst jednolity w Dz.U. z 1997 r. Nr 88, poz. 553 z późn. zm.) – „Kto spowoduje zdarzenie, które zagraża życiu lub zdrowiu wielu osób albo mieniu w wielkich rozmiarach, mające postać pożaru, (...) podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10”. Art. 163 § 3 stanowi, że jeżeli następstwem czynu określonego powyżej jest śmierć człowieka lub ciężki uszczerbek na zdrowiu wielu osób, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.

Podpisał:

Komendant Miejski PSP
w Tychach

/-/

st. bryg. mgr inż. Kazimierz Utrata